І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації:
'Svoboda', 81-83 Grand St.,
Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 136. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЛИПНЯ 1957. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, JULY 18, 1957. No. 136. VOL. LXIV.

СЕНАТ РІШИВ РОЗГЛЯНУТИ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА

АЙЗЕНГАВЕР ВДОВОЛЕНИЙ ІЗ ЦЬОГО РІШЕННЯ, ЯКЕ ПРИЙНЯТО БІЛЬШІСТЮ 71 ДО 18 ГОЛОСІВ, АЛЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ДЕЯКІ ЗМІНИ

Вашинґтон. — 16-го липня Сенат більшістю 71-го до 18-х голосів вирішив, що треба розглянути урядовий законопроєкт про охорону громадянських прав. Якщо цей законопроєкт буде прийнятий в Сенаті (Палата Репрезентантів його вже ухвалила) — то це буде перший основний закон про громадянські права від часів так званої „Відбудови", яка слідувала після громадянської війни майже сто років тому. Це рішення Сенату вважають за першу перемогу уряду президента Айзенгавера і тих членів Конґресу з обох партій, які боряться за новий закон про оборону громадянських прав, очолювані сенатором Вільямом Ф. Новлендом, провідником республіканців в Сенаті. Сенат мусів формально поставити той законопроєкт на порядок своїх нарад, бо він не був пересланий до Сенату комісією, яку очолює противник цього законопроєкту. Південні демократичні сенатори противилися цьому висновкі, але їхній спротив не був дуже різький, бо гостру обструкцію вони встигнуть аж тоді, коли будуть дебатувати над цим законопроєктом, і коли будуть поставлені внески про зміни в ньому, які зроблять його приємлившим для південної опозиції. Президент висловив вдоволення з такої великої більшости під час першого голосування, але одночасно передбачав, що існує можливість деяких компромісових змін в цьому законопроєкті. „Подробиці цих змін, заявив Президент, це справа Сенату". Провідник опозиції проти урядового законопроєкту демократичний сенатор Ґеррі Ф. Бирд із Вірджінії гостро виступив проти головного судді Найвищого Суду ЗДА Ірла Воррена та проти генерального прокуратора Герберта Бравнелла. Бирд порівнював Воррена до головного противника південних стейтів після громадянської війни Тадеаса Стівенса, а Бравнелла назвав „американським Цезарем XX віку". Сенатор Бирд казав, що живуть люди в Вірджінії, які пам'ятають, як то вони „відчували чобіт федерального диктатора на своїх плечах". Сенатор Бирд заявив, що йому здається, що сам опікун того законопроєкту, це значить президент Айзенгавер, не знає його змісту. Чотири демократичні сенатори з південних стейтів голосували за тим, щоб законопроєкт був предметом нарад Сенату. До них належать: Линдон Б. Джансон (Тексас), Естес Кіфовер і Алберт Гор (Теннесі) і другий тексаський сенатор Ралф В. Ярборо. За внеском голосувало 42 республіканці і 29 демократів, проти було 18 демократичних сенаторів. Зараз після голосування зголошено поправку демократичного сенатора з Ню Мексіко Клінтона П. Андерсона і республіканського сенатора Дж. Д. Ейкена з Вермонту, яка зможе зменшити опозицію південних сенаторів проти законопроєкту. Президент склав окрему заяву після голосування в Сенаті, в якій ствердив, що внесений законопроєкт змагає до того, щоб охоронити громадські права всіх громадян без огляду на їхню расу або колір шкіри. Федеральні суди матимуть право виступати проти тих, які порушують громадянські права деяких громадян. Буде зорганізована президентська двопартійна комісія, яка дбатиме про охорону конституційних прав. Генеральний прокуратор дістане повновласть, згідно з якою зможе діяти в обороні громадянських прав. В законопроєкті передбачається, що за провинні проти цього закону мали б судити звичайні суди, а не суди присяжних, які могли б бути необ'єктивні, бо складалися б із членів з-поміж білого населення. Мають виступати проти тих, які порушують право на голосування, виступають проти об'єднання шкіл для білих і кольорових учнів, та противляться десеґреґації на засобах транспорту і в розвагових місцях, спортових площах та тим подібне.

Конґресмен Винсон вносить законопроєкт, що обмежує закупи Пентаґону

Вашинґтон. — Демократичний конґресмен Карл Винсон із Джорджії, який є головою Комісії Збройних Сил в Палаті Репрезентантів, вніс законопроєкт, щоб обмежити теперішню практику департаменту оборони при заключуванні торговельних контрактів. Згідно з цим законопроєктом Пентаґон повинен заключувати контракти з тими підприємцями, які складали найнижчу оферту. Але представники департаменту оборони незавжди керуються тією засадою, покликуючися на закон, прийнятий в часі війни в Кореї, — який у час крайньої потреби дозволяє заключувати умови і з тими фірмами, які складали вищі оферти. Законопроєкт Винсона дозволяє Президентові проголошувати стан крайньої необхідности, але тільки Конґрес мав би право оголошувати такий стан, коли б департамент оборони міг заключувати контракт з фірмами, які не складають найнижчих оферт. Окрема підкомісія, очолювана конґресменом Едвардом Гебертом, ствердила, що департамент оборони порушує свою обіцянку і заключає умови з фірмами, які не складають найнижчих оферт, хоч тепер немає війни.

В АМЕРИЦІ

● **Секретар оборони** частував обідом президента Айзенгавера і його дружину в вівторок 16-го липня. На прийнятті були також пані Вилсон та віце-президент Ричард М. Ніксон із дружиною.

● **Палата Репрезентантів** ухвалила законопроєкт, згідно з яким вояки й офіцери дістануть окремі винагороди за той час, коли переходитимуть вправі в умовинах особливої гарячі. Офіцери діставатимуть по 100 долярів місячно, а вояки по 55.

● **Податковий уряд** у Вашинґтоні вирішив, що жінки, які втікачі, які прибули на тимчасовий побут до цієї країни, мусять платити податки. Не платять податків тільки ті, які перебувають в ЗДА лише короткий час і чекають на переселення до іншої держави.

● **Палата Репрезентантів** одноголосно ухвалила, щоб 169 потомків індіянського племени „сіокс" дістали відшкодування за особисті втрати, які мали їхні прапредки під час війни, що була 80 років тому. Ці витрати оцінено на 11,934 доляри. Щоб цей законопроєкт став законом, його мусить ще ухвалити Сенат і підписати Президент.

● **Президент** найвищого чилійського суду вирішив не видавати Арґентині шістьох визначних перонистів, які в березні цього року втекли з тюрми і просили політичного азилю в Чілійській Республіці. Вони сиділи в тюрмі від вересня 1955 року, коли скинуто режим диктатора Перона.

РЕКОРДСМЕН ШВИДКОСТИ У ПЕРЕЛЕТІ З КАЛІФОРНІЇ ДО НЮ ЙОРКУ

Майор морської піхоти Джан Ґленн, мол., показаний на світлині в товаристві своєї дружини і своїх двох дітей біля джетового військового літака, на якому він здобув новий рекорд швидкости у перелеті напоперек Америки, перелетівши з Каліфорнії до Ню Йорку за 3 години і 23 мінути.

Впродовж 3-ох годин і 23 мінут із Лос Анджелес до Бруклина

Ню Йорк. — Літак американської фльоти типу джетових літаків „Ф8У-1 Крузейдер" встановив новий рекорд в перелеті понад ЗДА, бо впродовж 3-ох годин, 23-ох мінут і 8,1 секунди прилетів із Лос Анджелес до Брукліна, Н. Й. Давніший рекорд в 1955 році встановив був джетовий літак летунства Ф84 Ф, який туди самий відлітав перелетів впродовж 3 годин, 46 мінут і 33.06 секунди. Пілот цього джетового літака фльоти називається майор Джан Ґленн, який вславився як летун на Пацифіку під час другої світової війни, а в Кореї збив три комуністичні МІҐ-и впродовж дев'ятьох днів. Тепер він впроваджує нові типи літаків. Літак вилетів із Лос Анджелес 9:04 год і 15 секунд перед полуднем, а в 12:27 і 20.6 секунди по полудні був вже в Бруклині. Під час лету з літаків йому доповнювали три рази пальне. Літак пролетів 2,460 миль.

Новленд почне 14-го вересня агітаційну поїздку по Каліфорнії

Вашинґтон. — Урядовці з бюра сенатора Вільяма Ф. Новленда повідомляють, що той сенатор в дні 14-го вересня почне свою двомісячну агітаційну поїздку по стейті Каліфорнія промовою на Стейтовій Республіканській Асамблеї в Лонґ Біч, Каліфорнія. Ця асамблея почне вибирати кандидатів на вибори в 1958 році. Сподіваються, що провідник сенатської республіканської меншости вже в найближчому часі оголосить свою кандидатуру на губернатора Каліфорнії. Співробітники Новленда заявляють, що він напевно промовлятиме на республіканській асамблеї навіть і тоді, якби в Сенаті ще не закінчилися дебати над законопроєктом про охорону громадянських прав. На той випадок сенатор вернувся б після промови в Лонґ Біч до Сенату, а свою поїздку по стейті продовжував би пізніше. Під час цієї поїздки Новленд мав би підготовити собі ґрунт до кандидатури на губернатора, бо він на початку цього року повідомив, що не буде кандидувати на сенатора в 1958 році.

ЗДА втрачають престиж внаслідок підтримування диктаторів — твердить Портер

Вашинґтон. — Демократичний конґресмен з Орегону Чарлз О. Портер, кий недавно відбув поїздку по державах Латинської Америки, заявив, що ЗДА втрачають престиж і приязнь в тих країнах тому, що підтримують диктаторські режими. „Замість того, щоб заохочувати до демократії, що є нашим обов'язком і традицією, ми сприяємо диктаторам", — заявив конґресмен у своєму звіті Комісії Закордонних Справ в Палаті Репрезентантів. Портер твердить, що диктатори позірно співпрацюють із ЗДА в гльобальній боротьбі проти комуністичної диктатури, але в себе вдома послуґуються тими самими методами, за які ми осуджуємо нацистів і комуністів. Населення латинських американських держав утотожнює американський уряд зі своїми поневолювачами. Тому то ЗДА втрачають престиж в очах населення тих американських латинських держав, в яких існують диктаторські уряди. Портер заявив, що поставить поправку до законопроєкту про допомогу латинським державам Америки, щоб держави з диктаторськими урядами не діставали допомоги із ЗДА.

Сматерс домагається, щоб американських вояків не судили чужі суди

Вашинґтон. — Демократичний сенатор із Флориди Джордж А. Сматерс пропонує закон, щоб американських вояків за злочини, доконані закордоном, судили тільки американські суди. Сенатор Сматерс вніс свою резолюцію в цій справі, яка не потребувала б потвердження Палати Репрезентантів ані Президента, якщо буде ухвалена. Цю резолюцію спричинила справа американського військового фахівця Вільяма С. Джірарда, якого уряд ЗДА мусів видати японському судові. Сенатор Сматерс сказав: „Ніколи не був би був можливий випадок із Джірардом, коли б ЗДА не були зреклися свого права судити своїх воїнів, які перебувають закордоном".

ЗДА зменшують свої збройні сили на 100,000 вояків

Вашинґтон. — Секретар оборони видав наказ, щоб збройні сили цієї країни зменшити до кінця цього року на 100,000 вояків. Вилсон зробив це в порозумінні з президентом Айзенгавером, який погодився на редукцію з економічних причин. Вилсон в меморандумі до президента оцінює, що та редукція заощадить державний скарбниці коло 200,000,000 долярів річно. Він одночасно повідомив, що не буде нового розміщення американських збройних сил закордоном, і в Европі американські війська не будуть зменшені. Ція заява має заспокоїти американських союзників в Европі. Тепер американські збройні сили становлять 2,790,954 вояків, хоч вони могли б виносити 2,800,000. Окремі роди збройних сил будуть зредуковані таким способом: 1. Армія буде зменшена на 50,000 вояків; тепер її стан виносить 1,000,217 вояків. Це значить, що її стан буде — 950,000. Недавно секретар армії Вілбер М. Брокер заявив, що стан армії повинен становити один мільйон вояків. Летунство буде зменшене на 25,000 летунів, і виноситиме 900,000 летунів. Фльота на 15,000 моряків, і її стан буде 650,000 моряків, а морська піхота на 10,000 вояків із станом 190,000. Секретар оборони Вилсон передбачає дальше зменшення числа вояків у збройних силах країни, але про це будуть рішати при кінці цього року, коли будуть обговорювати бюджет оборони на 1959 рік.

Греція зажадала поставлення справи Кипру знову перед ОН

Об'єднані Нації. — Грецький уряд зажадав у минулий понеділок, щоб на денний порядок Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка знову зійдеться 17 вересня ц. р., поставлено справу Кипру. Остання дебата в Генеральній Асамблеї в цій справі скінчилась була спільною резолюцією, яка поручала „справедливу й демократичну" розв'язку у безпосередніх переговорах зацікавлених сторін. Англійський уряд твердить, що він доказав свою добру волю трьома актами: згодою на проєкт конституції для Кипру, що його виготовив лорд Радкліф, згодою на посередництво генерального секретаря НАТО та звільненням з заслання архиєпископа Макарія. Англійський уряд знову закинув архиєпископові Макаріеві злу волю, бо, мовляв, коли б не він, то Кипр давно мав би конституційну самоуправу. З другого боку Греція і архиєп. Макарій закидають англійському урядові злу волю, що той не нав'язав з Макарієм нових переговорів. Секретар колоній Леннокс Бойд признав, що хоч проєкт поділу Кипру на грецьку й турецьку частини не досконалий, проте міг би бути прийнятий, як один із способів розв'язки цієї проблеми.

Франція обмірковує проєкт „двоякої суверенности" для Альжиру

Париж. — Голова французької делеґації на Лондонській конференції роззброєння, колишній міністер військових справ Жіль Мош зголосив ще рік тому, коли прем'єром був Ґю Молле, проєкт признання Альжирові „двоякої суверенности" — для всієї країни та зокрема для тамошньої не-мусульманської людности. Школи, шпиталі, релігійні справи, сільсько-господарські й промислові були б поділені, зате залізниці, шляхи, пошта, транспорт, електрифікація краю, мито і валюта — були б спільні, під одним управлінням. Парлямент мав би дві палати — окрему для мусулман, окрему для білих, щоб мусулманське населення, десятикратно більше за европейське, не майоризувало европейців. Жіль Мош оприлюднив тепер цей проєкт з гострою критикою попереднього прем'єра Молле й теперішнього Монурі за їх інертність у розв'язуванні альжирської проблеми. У своїй статті в „Ле Монд" Мош висловлює острах, що на осінній сесії Генеральної Асамблеї ОН ЗДА займуть гостріше противфранцузьке становище в справі Альжиру, ані ж вони зробили це останнього разу, коли сподівалися, що Франція зуміє в міжчасі сама поладнати цю справу. Тим часом у самому Альжирі вперше засуджено на смерть дві молоді жінки, 19-річну і 23-річну мусулманки, які примістили в каварнях бомби, що спричинили смерть і поранення численних осіб.

Єгипет плянує нафтопровід вздовж Суезу

Каїро. — Єгипетський уряд вирішив проголосити міжнародний конкурс на плян будови нафтопроводу, що біг би здовж Суезького каналу і приспішив транспорт нафти з Перської затоки до Середземного моря. Річ у тому, що Суезький канал не придатний для новітніх супертанкерів, які не всилі плисти каналом і мусять робити окружну морську дорогу довкола Африки. Єгипетський уряд буцім-то відкинув пропозицію грецького корабельного маґната Онассіса, який висловив готовість фінансувати цей проєкт. Кошти того проєкту і всякі ближчі подробиці ще не відомі, але єгипетський уряд сподівається від нього поважних грошових користей. Ситуація на Середньому Сході — без змін. Ізраїльський прем'єр Бен Ґуріон перестеріг Сирію, що на випадок дальших „провокацій" Ізраїль зареагує збройно, не зважаючи на постійні достави зброї, що їх дістає Сирія, — знову ж ця остання твердить, що Ізраїль провокує її концентрацією війська на сирійському кордоні. Йорданський король Гуссейн, виступивши на англійській телевізійній передачі, знову гостро заатакував комунізм.

Болгарські комуністи теж переводять чистку

Софія. — Центральний Комітет Болгарської комуністичної партії, який нараджувався в четвер і п'ятницю минулого тижня, повідомив тепер, що він викинув з Політбюра і з своїх рядів ЦК першого віце-прем'єра Ґеорґія Чанкова, як також членів ЦК Терпешева і Панова. Як пояснено подано ту саму фразеологію, що її вжито у Москві — про „антипартійну діяльність" жертв внутрішньої розгри. Всі три „вичищені" вчорашні верховоди — це старі болгарські комуністи, при чому Чанков був одним із керівників комуністичного підпілля під час останньої війни. Незрозумілий у тій болгарській чистці, переведеній напевне під диктатом з Москви, той момент, що Чанков і два інші викинені комуністи мали марку „тітоїстів" і були прихильниками порозуміння Болгарії з Юґославією.

ДОЛЛЕС ЗАПОВІДАЄ ВСТАНОВЛЕННЯ СКЛАДІВ АТОМОВОЇ ЗБРОЇ В ЕВРОПІ

УВАЖАЄ ЧИСТКУ НА КРЕМЛІ НАСЛІДКОМ ВНУТРІШНІХ ПРОЦЕСІВ В СОВЄТАХ. — НЕ БАЧИТЬ НІЯКОЇ ЗМІНИ ЗАКОРДОННОЇ ПОЛІТИКИ СССР

Вашинґтон. — Найважливішою заявою, яку склав державний секретар Дж. Ф. Доллес на пресовій конференції у вівторок 16 ц. м. у формі відповіді на запит журналістів, була заповідь, що американський уряд обмірковує справу забезпечення союзників Америки із НАТО атомовою зброєю так, щоб на випадок війни, вони не були цілком залежні від постачання із З'єд. Держав та щоб могли самостійно розпоряджатись нею. З питанням створення „складів" атомової зброї в Европі та переведення її союзникам пов'язане питання зміни чи доповнення закону, який забороняє давати будь-який чужій країні атомову зброю. Однак головним командантом збройних сил НАТО є американський генерал, то ця зброя могла б бути під його доглядом. — Важливою була теж відповідь Доллеса на запит про ролю ЗДА на найближчій сесії Ген. Асамблеї Об'єднаних Націй в справі ізраїльсько-арабського конфлікту. Доллес заявив, що з уваги на тісніше заанґажування тепер Америки в справах Середнього Сходу може доцільніше виявитись, щоб посередництвом між Ізраїлем і арабськими державами займалася інша держава чи інші держави. Доллес відмовився назвати їх за іменем. Він висловлювався теж дуже здержливо про вигляди Лондонської конференції роззброєння „на якій — мовляв — ще навіть не приступлено до обмірковування практичних шляхів, як зреалізувати різні принципи, щодо яких частинно погодилися Схід і Захід.

Державний секретар Дж. Ф. Доллес заперечив, наче б від останніх змін в персональному складі Президії ЦК компартії СССР треба сподіватися якихсь змін в закордонній політиці Москви. Він звернув увагу, що навіть в офіційних оскарженнях проти Молотова не говорилося про те, що він зле зве закордонну політику, тільки, що Молотов був в опозиції до „доброї" політики, яку він і далі веде Хрущов. Взагалі, остання чистка на Кремлі становила поважну частину цієї останньої пресової конференції державного секретаря Доллеса. Доллес кількакратно підкреслив, що він уважає чистку, яку перевів Хрущов на Центральному Комітеті партії, що його заповнив був раніше своїми сторонниками, — наслідком внутрішніх процесів в СССР пору ч із, очевидно, персональною боротьбою за владу між кремлівськими диктаторами. За твердженням Доллеса, в СССР домагаються щораз рішучіше більшої свободи, більшої персональної безпеки і більших користей із своєї праці. Керівна більшовицька верхівка була сильно поділена в поглядах, як зусрічати цю сильну течію. Доллес назвав групу Кагановича-Молотова „фундаменталістами", а групу Хрущова „модерністами", але підкреслив, що коли перші воліли б силою ламати народну течію, то останні поручають еволюційний шлях, — проте різниця між ними суто тактична. Якщо Хрущов „вкинув до одного глечика" Молотова і Маленкова, то, мовляв, звів їх разом Хрущов, а сторонній годі зорієнтуватись, чи це було правильно.

Чехи слухняно підпорядковуються диктатові Москви

Прага. — Чеська комуністична партія і її уряд в ЧСР на цілій лінії деклярувала свою повну слухняність Хрущову, як новому московському „боссові", осудивши „противо-партійне становище та групову активність" Маленкова, Кагановича й Молотова та підписавшись під „монолітною солідарністю" чеських і московських комуністів. Зроблено це в обширному комунікаті, який появився у вівторок 16 ц. м.ц у Празі у зв'язку з закінченням візити Хрущова й Булґаніна в Чехословаччині, що тривала від 9 до 16 ц. м. В останньому дні відбулось ще масове зібрання на Староміському майдані у Празі з промовами большевицьких і комуно-чеських вожаків, після чого вся совєтська компанія відлетіла совєтським турбо-моторовим літаком до Москви. Широкий комунікат про „братерську приязнь і повне взаємне розуміння" між чеськими і совєтськими комуністами підписали Хрущов та перший секретар комуно-чеської партії Антоні Новотни. З того комунікату можна було дізнатися, що п'ятим колесом у хрущовському возі в ЧСР був також якийсь О. І. Іващенко, „секретар ЦК Української комуністичної партії".

У СВІТІ

● „**Комуніст**" у Тбілісі (Тифліс) приніс вістку, що місцеві пекарі систематично обманювали споживачів, вкидаючи всяких штучок, щоб пекти хліб з якнайменшої кількості муки. Вони додавали всяких домішок і продавали хліб нижче законної ваги. Хтось звернув на це увагу, і спричинив офіційне слідство, яке прикро скінчилося для пекарів - шахраїв. Довкола цієї заборони розпалилася публічна дискусія.

● **Княжа Единбурзький**, чоловік королеви Єлисавети II, впав з коня під час гри в поло. Йому нічого злого не сталось і він, сівши на коня, продовжував гру.

● **В Індії**, у стейті Саврашира, за 250 миль на північ від Бомбаю, випав минулої суботи так сильний дощ, що сотні домів легкої індійської будови завалилися, цілі стада худоби згинули, а десять осіб втопилося.

● **„Президент"** північного В'єтнаму, що прийшов до влади виключно завдяки активній допомозі комуністичного Китаю і Совєтів Го Чі Мінг, гостює тепер в СССР, де його урочисто вітали, як репрезентанта „народу". В'єтнам — поділена країна колишньої французької обєднаної Індо-Китаю, яка не може об'єднатись, бо комуністи не хочуть допустити до вільних виборів на терені цілої країни.

● **На Кипрі**, за найновішою статистикою, живе 416,986 греків, 96,642 турки і 19,451 осіб інших національностей. Ця статистика має поважне значення, бо між греками і турками на Кипрі йде завзятий спір за майбутній правний характер того острова, а грецька молодь доводила вела активну революційну акцію за приєднання Кипру до Греції.

● **У Західній Німеччині** точиться по всіх високих школах і серед ширшого громадянства дискусія довкола питання студентських організацій т. зв. „Буршів", „Буршівство", що процвітало за старопруських і нацистських часів, було заборонене за Гітлера, а тепер Адміністрація університету в Дармштадті строго заборонила цю організацію, загрозивши її членам виключенням з університету.

● **До Кореї** прибув американський мультимільйонер Нельсон Рокфеллер, який фінансує видання першого в Кореї 6-томового словника живої корейської мови. Він взявся за складну справу з корейською абеткою та піонерським характером цієї праці — Рокфеллер особисто хоче перевірити, як виглядає праця над словником.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„МИКИТИТЬСЯ" В СВІТІ

Не знаємо, як постало в українській мові слово „микитити". В кожному разі воно існує, і Грінченко у своєму словнику на сторінці 959-ій подає, покликаючись на Желехівського, таке його значення: „викручуватись, шукати вимовки, нечисто діяти". З посилання на Желехівського виходило б, що це слово західньоукраїнського походження і зв'язане з якимось Микитою. Проте, справа не в походженні цього слова, а в його розумінні і теперішньому значенні. Розуміння, що його за Желехівським подає Грінченко, популярне розуміння цього поняття зводиться ще й до такого, як поплутати, наброїти, коротко: „Ні сюди, Микито, ні туди, Микито".

А втім, навіщо сьогодні шукати походження цього слова, коли воно має таке знамените вияснення в сучасних іменах і подіях. Бо навряд чи якийсь етимологічний Микита міг би дати своєю поведінкою та своїми вчинками ліпше вияснення слова „микитити", як їх дає — можна б сказати — найбільший Микита, Нікіта Хрущов. Намикитив він вдома, намикитив закордоном, і микититься від нього в світі. Саме на це останнє хочемо звернути увагу, бо від того могло б легко „помикититись" і незорієнтованому читачеві.

Наведімо деякі конкретні приклади. Нюйоркський щоденник „Джорнел Амерікен" з 11-го липня ц. р. друкує синдиковану статтю відомого коментатора Джорджа Сокольского п. з. „Шлях до влади в Совєтській Росії", в якій про Нікіту Хрущова дослівно сказано: „Коли ж, одначе, студіювати всю його (Хрущова) кар'єру, то виявляється, що це є людина великих здібностей і величезної волі, що вимордувала мільйони людських істот в Україні і недавно наказала Жукову мордувати на Мадярщині. Це — людина, здатна на всяку брутальність . . ." У тому самому числі тієї самої газети на 2-ій сторінці вміщена фотографія Хрущова, як він лівою рукою підніс високо китицю квітів, а пальцем правої руки витирає сльозу з ока. Під фотографією підпис: „Він зворушений . . . Нікіта Хрущов, шеф совєтської комуністичної партії, витирає сльозу з ока, одержавши китицю квітів від чехословацьких дітей у Празі. Він і прем'єр Булґанін відбувають там подорож доброї волі".

Виникає запит: чи читач, побачивши на другій сторінці фотографію „зворушеного Хрущова", який до тієї міри „зворушився" врученою йому дітьми китицею квітів, що аж прослюзився, чи той же читач може опісля повірити в те, що пише на 22-ій сторінці Джордж Соколскі про „ката України" і „різника Мадярщини", як він називає Хрущова? Чи не може „помикититись" читачеві від того всього?

Або інший приклад. У Ню Йорку появляється щоденник „Новоє Русскоє Слово", якому можна закинути імперіялістичне російське єдинонеділимство і подібні речі, але якого не можна посуджувати в симпатіях до комунізму чи совєтської політики. І от у цій газеті з 11-го липня на першій сторінці появляється великий заголовок: „Хрущов і Булґанін у Празі. Зустріч високих гостей". Навіть не сказано, що совєтських, а прямо — „високих гостей". Наступного дня 12-го липня, в цій же газеті вміщується на 3-ій сторінці вістка під заголовком: „Москва спростовує брехню західньої пропаґанди". Помикитив Нікіта до тієї міри, що сьогодні вже навіть вільна й демократична газета „микитить", мовляв, Москва спростовує „брехню" західньої пропаґанди.

Це тільки малі, взяті з-під руки приклади баламутства, яке починає поширюватись і охоплювати добродушний світ у зв'язку з новим червоним царем Нікітою Першим та його хитрою внутрішньою і зовнішньою політикою. Всю схидність Микити та похідного від цього поняття „микитити" геніяльно представив наш Іван Франко у своєму „Лисі Микиті". Маємося враження, що точною відбиткою тієї фантазії є тепер їхня трагічна дійсність, зв'язана із справжнім Микитою та його політичними злочинами і хитрощами.

Можна б мати поважні побоювання від того, що тепер „намикитилось" у світі. Народи прагнуть волі і миру, і ці прагнення може використати будь-який хитрий Микита на те, щоб за їх заслоною приготовити загибель і волі, і мирові, і тим, що їх прагнуть. Прагнення вже не раз породжували думки і переконання, які не відповідали дійсності. Все ж таки поняття Микити і микитчення, яким так дуже відповідає своєю персоною і своїм поступуванням Нікіта Хрущов, має в нашій народній мудрості згадане уже заключення: „ні сюди, Микито, ні туди, Микито". Така є логіка життя і закономірність історії, яка раніше або пізніше мусить повторитись і з сучасним Микитою, не зважаючи на те, що йому вже пощастило і ще можливо пощастить намикитити в совєтській тюрмі народів та у світі.

ЗАКОРДОННА ПОЛІТИКА СССР БЕЗ ЗМІН

Уже в перших двох тижнях після останньої „чистки" в Кремлі виявилось, що цілком правильною була негайна оцінка Заходу: викинення з керівної большевицької верхівки двох старих большевиків Кагановіча й Молотова з їхніми молодшими союзниками Маленковим, Шепіловим, Первухіним і Сабуровим, — це був виключно вислід боротьби за владу, а не наслідок змагання між різними політичними концепціями. Всі найважчі закиди, що ними Хрущов обкидав своїх вчорашніх найближчих співробітників, членів гурту „колективних диктаторів", були тільки „пост фестум" доробльованою теорією задля приниження прогнаних суперників в очах московських та міжнародних комуністів і всіх підсовєтських громадян та задля виправдання „чистки". Таким суто пропаґандивним арґументом було й твердження, начебто позбавлені влади вчорашні большевицькі верховоди були проти злагіднення міжнародного напруження. Витворювання за кордоном враження, буцімто саме Хрущов і очолювана ним партія є більшими „співіснувальниками", аніж Молотов-Шепілов, це теж свідома гра задля баламучення міжнародної опінії. Не появилося до цього часу ні одної згадки, начебто Молотов противився проголошенню так званого „державного акту" щодо Австрії, єдиної справи, на яку Москва погодилась в Европі. Щождо відношення Москви до Юґославії Тіта, то тут ішло найвище про тактику. Бо вже після нібито досягненої Шепіловим, як наступником Молотова, злагоди між СССР і Юґославією, і вже після цієї останньої чистки Хрущов у своїх промовах під час візити в Чехословаччині знову таврував Тіта за його зв'язки з Заходом і накидався на юґославські робітничі ради, як на експеримент, що його ні в якому разі не можуть наслідувати Совєти.

Нікіта Хрущов ніколи, ні на одній міжнародній конференції, в якій брав участь, не виявив — поза облесними усмішками — бажання дійти на компромісовій базі до порозуміння ні в одній справі, яка становить предмет спору між вільним Заходом і Совєтським Союзом. Що більше, коли на Женевській конференції „на вершинах" у липні 1955 року Хрущов і Булґанін погодилися на принцип вільних виборів в Німеччині, як на базу її об'єднання, то швидко потім Хрущов „забув" про це і висунув концепцію порозуміння між „двома Німеччинами". Хоч Німецька Федеративна Республіка рішуче відкидає такий проєкт, який автоматично леґалізував би комуністів в ролі репрезентантів 17 мільйонів східних німців, — Москва далі настоює на ньому. Хрущов знівечив надії наївних, наче б тепер, після останньої чистки в Кремлі, настали кращі вигляди для поладнання цієї кардинальної міжнародної проблеми. У своїй промові, виголошеній минулого тижня в Моравській Остраві, він знову повторив облудну большевицьку теорію, що ніби справа об'єднання Німеччини — це „виключна справа самих німців", перекресливши цим ще раз совєтські зобов'язання з Ялтинського та Потсдамського договорів і з спільного комунікату, проголошеного у висліді Женевської конференції „на вершинах".

Те саме стосується совєтської політики на Середньому Сході. Смішно й думати, що Шепілов діяв на власну руку, коли їздив до Каїро ще як головний редактор „Правди" і потім як міністер закордонних справ СССР для насичування Єгипту і Сирії совєтською зброєю, інструкторами та аґітаторами. Московська політика далі йде по цій самій лінії, реалізуючи давню мрію царської Росії — відрізати европейський Захід від Індії і безпосередньо зруйнувати Англію і Францію, позбавивши їх середньо-східньої нафти. Саме Хрущов відкинув під час своєї минулорічної візити в Англії вимогу цієї останньої — припинити совєтські інтриґи на Середньому Сході, як передумову для англійсько-совєтського „співіснування". Так само Хрущов криком і погрозами хотів застрашити Ґомулку у Варшаві та перевів криваву масакру на Мадярщині.

Теперішні переговори на Лондонській конференції роззброєння мають бути — за голосами західніх коментаторів — останнім пробним каменем, чи дійсно нова, трохи змінена совєтська верхівка виявиться здатнішою для міжнародної співпраці. Крутійства Зоріна покищо не виказують ніякої зміни совєтської політики в цій справі. Ця совєтська політика далі незмінно змагає на Лондонській конференції до двох цілей: погодитись лише на такий договір про міжнародне роззброєння, який насправді збільшив би воєнний потенціял СССР у порівнянні з Заходом, і водночас скидати всю вину за невдачу конференції на Захід. Ця гра дуже прозора, і тому слушно поважна західня преса не робить ніяких наївних оптимістичних висновків щодо наслідків останньої чистки в Кремлі у ділянці закордонної політики СССР.

Любомир О. Ортинський

ПОЛЯКИ ШУКАЮТЬ ВЛАСНОГО СОЦІЯЛІЗМУ

Через дев'ять місяців після жовтневих подій і приходу до влади Ґомулки, поляки все ще шукають власного шляху до соціялізму, а тим часом мають рідний економічний „балаган", який досяг таких розмірів, що про нього відкрито пише навіть режимова преса.

Дванадцять років пляново ї економіки за совєтським зразком і безконтрольного, а також нерентабельного господарювання народним майном залишили велику економічну руїну і ще гіршу деморалізацію. В перших місяцях після „польського жовтня", і похміллі безкровно осягненого успіху, ще можна було жити надіями й іґнорувати нужду. Але матеріяльні недостачі чимраз більше дають себе відчувати, зокрема, коли нема виглядів на скоре впорядкування господарського хаосу.

Це не означає, що поляки розчаровані вольностями і прагнули б повороту до старого режиму. Навпаки, вони радше невдоволені, що „жовтень спинився на половині дороги". Тільки виявляється, що перехід, в економічній ділянці, від централізованого господарства до мішаного не такий простий і легкий. А втім, ще досьогодні польський шлях до соціялізму перебуває в стадії шукань і студій. Багато познак вказує на те, що юґославська система буде зразком, на якому взоруватимуться польські економісти, взявши до уваги питоменності своєї країни. Виглядає, що в новій польській системі буде відведено багато місця для голосу і вирішення робітничих рад, яку то інституцію вважається за найбільш проґресивну. Але навіть ідеальна система вимагає людей і ще раз людей, і саме на цьому відтинку сучасна Польща має поборювати величезні труднощі.

По режимі Берута ґомулківська Польща успадкувала небувалих розмірів алькоголізм і розгнуздане статеве життя. „Без водки нє розберьош", — стало дослівно девізою життя, втечею від кошмарної дійсности, а впарі з тим похилою площею, по якій покотилася мораль, честь і порядок. „Пропиваємо, як народ, 30 мільйонів злотих денно", — стверджує кореспондент тижневика „Попросту" (ч. 23, стор. 3) і дає таку картину відносин в Бялостоку, куди вибрався на поїздку. „В цьому місті, — пише він, — багато дечого змінилося від часу війни . . . В „Центральній", доволі підлій, але дорогій кнайпі, кожного вечора відбувається торг на жінок. „Чиста" з червоною карткою смакує ліпше, коли її кельнер подає в експортовій пляшці. Свідомі своїх потреб пари зникають з льокалю перед північчю, щоб перед закінченням дансінґу знову повернутись. Тоді партнери змінюють партнерок . . ." Бялисточчина чи не найбільш консервативно і малоіндустріялізоване польське воєвідство і в порівнянні з промисловими центрами й такими містами, як Катовиці, Нова Гута, Лодзь чи Варшава — виглядає як велике „село". Не треба багато фантазії, щоб уявити собі відносини в згаданих містах.

Горілка тепер в Польщі дорога, а значить треба роздобувати на неї багато грошей. Шляхом чесного заробітку це неможливе, і тому „пасок" (чорний ринок) і „кант" (нечесність у торговельних операціях) стали черговою язвою країни, яка дуже утруднює нормалізацію економічного життя. Режимова преса переповнена вістками про різні „канти", серед яких один з найновіших і найінтратніших ушкварив якийсь Козловський. При помочі хабарів йому вдалося закупити в одній державній фабриці велику партію замків до дверей по 18 зл. за штуку і зараз же перепродати, теж при помочі хабарів, урядникам другої державної фабрики, тим разом — по 118 злотих за замок. Після відчислення „видатків", у його кишені залишилося чистих 11 мільйонів злотих. Козловських на більшу й меншу скалю є сьогодні в Польщі десятки тисяч.

Криптонімовий кореспондент лондонських „Вядомосьці" в Варшаві пише на цю тему таке: „Вправді можна було вишколити режимового прокурора на шестимісячному курсі, але тяжко підстригати волосся після одномісячної практики . . . До того маємо ще клопіт, бо наукові заведення випускають кожного року багато тисяч інженерів, техніків і маґістрів права, для яких нема посад. Централістичне керівництво форсувало конвеєрну продукцію бюрократів, для яких тепер нема місця". Цей самий кореспондент стверджує далі, що проти нової системи, в якій мали б вирішувати й переводити контролю робітничі ради, судорожно бореться каста директорів, яка бачить у цій системі загрозу для своєї екзистенції і для можливости в майбутньому робити „канти".

Рука-в-руку з нефаховістю йде протекціонізм. Кантяр що навіть поковзнувся і потрапив до в'язниці, має з засади всі шанси найдалі як через рік вийти на волю; чи то шляхом амнестії, чи з уваги на „стан здоров'я". Тоді не він шукає праці — а його шукають. Бо кваліфікованих директорів є мало, а сприт цінується високо. Таким чином, як подає згадуваний вже кореспондент „Попросту", покараний за надуживання директор бялистоцької фабрики є сьогодні шефом закупівелі великого заводу в Новій Гуті; інший амнестований кантяр-спец пішов на вищу посаду, і т. д.

Відрадні прояви можна натомість занотувати в польському селі. У повітах, де ще недавно масова втеча з колгоспів була першорядною проблемою для адміністрації, перед якою вона стояла безрадно, тепер, відколи дозволено виходити з колгоспів і відбирати свою частку землі — проблема ця зникла. Селяни реконструюють свої господарства, і вже не треба засівних чи збиральних кампаній, бо селянин сам пильнує своєї нивки. Деяка проблема постала тільки з розподілом землі і обуренням проти мірничих, що зле „відмирили" поля. Цю працю один кореспондент режимової преси описує так: „Мірничий — це найповажніша особа в повіті. Він тепер ділить поколективні луки. Ходить за ним ціле село. Слідкує за кожним його кроком, щоб, Борони Боже, не помилився. Ані на міліметр".

Вже трапляються випадки, що колишні директори колективів пробують віднаймати в держави більші мастки, щоб господарити в них на власну руку.

Парадоксальність сучасної польської економічної ситуації ілюструють такі два приклади: Польща, сільсько-господарська країна, яка перед 1939 р. експортувала збіжжя і товщі, чекає сьогодні з нетерпеливістю на доставу американського збіжжя (перша рата позики) і . . . купує масло в Новій Зеляндії.

Поляки аж надто добре усвідомлюють собі катастрофальний стан своєї економіки, як і те, що від нормалізації економічних стосунків країни залежить її політичне бути чи не бути. Існує також світомість того, що СССР з приємністю спостерігає польські труднощі наладнати новий економічний порядок, і що в самій Польщі є ще елементи, які, з чисто еґоїстичних причин, завжди готові стати директорами централізованого господарства.

Тому, починаючи з Ґомулки, а кінчаючи на критичній до режиму пресі, всі відповідальні польські діячі і публіцисти б'ють на сполох і ведуть посилену кампанію за польську людину, щоб витягнути її з пияцького стану і спроституйованого життя. І якщо не можна передбачити, наскільки ця кампанія, в теперішніх умовах, дасть успіх, то треба ствердити, що ведуть її польські публіцисти з великою дозою цивільної відваги, відверто критикуючи в пресі людські злочини і слабості, не дивлячись на ранги і позиції.

НАЙБІЛЬША ТАЄМНИЦЯ ВСЕСВІТУ

Приблизно перед роком, в липні 1956, була вміщена в ілюстрованому журналі „Лайф" світлина, яка зображувала нічний красвид, а на тлі темного неба — світляне кружальце. Над світлиною був заголовок: „Загадка над преріею", а під сподом пояснення: „У південно-східній частині стейту Кензас в останньому тижні сотні схвильованих осіб спостерігали великий предмет у формі тарілки, який летів по небі. Летунські власті пояснили це як рефлекс від горіючого природнього газу, але кензасці не задовольнились таким простим поясненням летючого феномену".

Від того часу пройшло вже рік часу, але подібні замітки та повідомлення про „літаючі тарілки" тут і там повторюються, і до них люди вже призвичаїлись та майже не звертають на них уваги, а як і звертають, то більше жартом, ніж серйозно. В кожному разі, за минулих кільканадцять років всіляких повідомлень на цю тему було дуже багато, хоч трудно окреслити, коли вперше залунав у світі шум довкола „літаючих тарілок", як популярно охрестили люди цей світляний феномен. В американській військово-технічній термінології уживається іншого терміну: „UFO — Анідентіфайд Флайінґ Абджектс" — „нерозпізнані летючі предмети". І коли ще донедавна вважалося, що розмови на тему „літаючих тарілок" — це тільки витвір фантазії екзальтованих одиниць чи неповажні сплітки, що їх інші розмовці коротко пояснювали як технічні експерименти з новою летунською зброєю, — то тепер на цю тему існує вже поважна література, яка виключає насмішливо-протекційний підхід до цієї проблеми збоку недовірків чи всезнайків.

В американській літературі на цю тему найповажніше, мабуть, місце займає майор Доналд Кіго, який у видавництві Henry Holt & Co. в Ню Йорку видав уже цілу низку книжок на цю тему, як ось: „Літаючі тарілки є дійсністю", „Літаючі тарілки з зовнішнього світу" й „Засекречення літаючих тарілок". У тих книжках нема фантастичних розповідей, а зібрано дані й факти, зізнання різних осіб, газетні повідомлення, військові розпорядки, розмови з військовими авторитетними референтами, — і коментарі автора, також авторитетної особи. Колишній старшина американського летунства і голова відділу інформацій летунства та зв'язковий між військовим летунством і громадянством, пізніше затруднений в цивільній американській аеронавтиці, Доналд Кіго так зацікавився цим явищем, що роками його постійно студіює, збирає про нього матеріяли і передає їх публіці у книжковій формі.

З безлічі конкретних фактів і прикладів можна в розмірах однієї статті лише побіжно згадати про два-три, без дати і прізвищ. Так, наприклад, радарна охорона перехопила над Машиґенськими озерами приявність якогось „нерозпізнаного летючого предмету". За отриманим наказом, у погоню за цим предметом пустився військовий ракетний літак. Останнім радіоповідомленням з цього літака було попередження, передане надзвичайно схвильованим тоном, про зближення його до того предмету. Після того контакт ввірвався, літак і два члени його залоги, що їх прізвища називає автор, зникли і ніякі пізніші розшуки не дали ніякого висліду. Автор полемізує з поясненням військових кіл, що це, мовляв, була у повітрі канадійська машина і що американська машина та її люди впали в озеро. Обсерватор радарної стації на тому військовому летовищі побачив на екрані тільки гостріший блиск, наче злиття двох світляних кружків. — Арґентинський пасажирський літак на великій висоті зустрівся з якимсь неокресленим ближче великим світляно-металевим предметом тарілкової форми, який з шаленою швидкістю двічі облетів довкола арґентинської машини, після чого пірнув у безвістях. Пасажирів літака огорнула така паніка, що залога, з трудом опанувавши її, посадила машину на найближчому летовищі, з остраху, чи машина не пошкоджена. Подібних прикладів — сотні.

Автор приходить до цілої низки конкретних висновків, що їх подає у формі рішучих стверджень: 1) „Літаючі тарілки" не є ані американською, ані совєтською зброєю, ані вже існуючою, ані в стадії експериментації! 2) Протягом ряду років вони появляються в різних країнах різних частин світу. Різні держави (напр., Арґентина) зверталися до американського уряду за ближчими інформаціями і пропонували співпрацю в справі досліджування цих явищ. 3) Американський уряд і уряди всіх країн світу зберігають у цій справі найстрогішу таємницю, не обмінюючись інформаціями, щоб не викликати паніки серед народів. Автор твердить, що це політика недобра, бо виявлення всієї правди, яке неминуче мусить колись прийти, загрожує ще гіршою і направду катастрофальною панікою, що огорне все людство нашої плянети. 4) Є окремі накази й інструкції, як поводитись при появі „нерозпізнаного предмету". Автор наводить текст деяких наказів, як і кого негайно повідомляти про появу такого феномену та як поводитись, щоб до публіки не дійшла про це ніяка вістка. 5) У стеженні за тими летючими предметами осягнено таких успіхів, що вже пороблено з віддалі світлини — як ось та, що появилась в „Лайфі", але автор не знає подробиць, що їх можуть тепер мати американські військові чинники. За зізнаннями деяких свідків, в отих „літаючих тарілках" були неначе вікна. 6. Розмір отих „тарілок" дуже різноманітний: від малих і середніх літаків до найбільших, що їх сам автор окреслює, як ґіґанти. Вони летать із шаленою швидкістю, більшою за швидкість ракетних літаків, і з такою плянoмірністю, що годі говорити про випадковість їх порухів. 7) З дотеперішньої поведінки годі твердити напевне, чи залоги тих „тарілок" — ворожі мешканцям Землі, чи прихильні. Автор не виключає прихильности, і саме тому противиться надто великому засекречуванню цієї найбільшої тепер таємниці всесвіту, в порівнянні з якою всі міжнародні турботи і конфлікти — це маленькі й мізерні дрібнички.

Проте, скільки в цьому всьому правди, а скільки уяви і фантазії, сьогодні, здається, „ні мудрий, ні дурень" ще не вгадає.

Б. Полянич

СТРІЛ УНОЧІ

СЕНСАЦІЙНА ПОВІСТЬ

(17)

Кремер зневажливо хитнув рукою.

— Навіть можу вам сказати хто! Тільки не кажіть це якийсь час нікому, бо це щойно післязавтра буде подане до часописів. Молодий хлопець Ярослав Буркевич.

Ромко мало не крикнув:

— Славко!

Нахилився над тарільчиком, неначе хотів закусити, і в цій хвилині пробігла думка:

— Невже він був провокатором? Ні, це неможливо! Хоч меценас казав . . ."

— Ви знаєте його? — спитав Кремер?

— Знаю! Навіть дуже добре! Але що йому сталося?

— Питайте його! — обтер уста серветою Кремер. — Краще буде для нього, як помре в лікарні. Принайменше не буде в слідстві співати й не повисне на шибениці!

Ромко наливав чарки й думав:

— „Що він хоче від мене? Бо що я хочу, то я знаю, але чому він так співає?"

Підніс чарку.

Будь ласка, пане професоре!

Кремер випив, розсівся вигідно в кріслі і закурив цигарку.

— Ось саме я з вами й хотів про це поговорити. Тільки з вами, і то довірочно.

— „Ага, починається! — подумав Ромко. І йому стало весело: — замість того, щоб я з ним починав, він починає зі мною. Ще, чого доброго, він стане нашим висланцем до поліції . . ."

— Ви маєте зв'язки, — продовжував комісар.

Ромко зчудованими очима глянув на комісара.

— Ви не перечте! Я може краще знаю, як ви самі. Від чого ж є поліція?

— Поліція є для непорядних, а я залічую себе до порядних . . . — зажартував Ромко.

— Ха-ха-ха! — зареготався комісар. — То ви мені гарне свідоцтво виставляєте! Але, але, порядні не сидять в тюрмі, а я вже вас бачив в тюрмі!

— Тільки в слідстві на поліції, пане професоре, це не в тюрмі! Та ви знаєте цей дотеп: наш загал можна поділити на три верстви: ті, що сиділи, ті, що сидять, і ті, що будуть сидіти.

Комісар знову сердечно зареготався.

— Добрий дотеп і . . . правдивий. Але, до речі, послухайте: я звільню вашу сестру й припиню слідство проти всіх тих, що є арештовані в зв'язку з цією справою. Але одна умова: ви на два місяці припините всяку революційну роботу.

— Не розумію! — відповів щиро Ромко.

— Говорю з вами щиро. Наступного місяця приїде сюди президент держави. Йому всі відраджують їхати, з уваги на майже певний атентат на нього. Я хочу письмово зложити старшинське слово президентові, що йому тут, як він приїде, за мого урядування волосок з голови не впаде. Коли ж ви мені заручите словом чести, що ніякого атентату не буде, то я перед приїздом президента не заряджу ніяких арештувань, а мене перенесуть на вище становище до міністерства, де матиму спокій з усією цією підпільною авантурою! Отже: голову за голову! Згода?

— „Це інша гра!" — подумав Ромко й всміхнувся:

— Пане професоре, це було б прекрасно, якби не одна помилка: я не є шефом розвідчиків!

Обличчя Кремера легко здригнулося і уста його скривилися.

— І добре, що ви не є шефом! Я саме тому з вами говорю. А ви, поговоріть з ким і де треба. Я не хочу знати, з ким і де, це ваша справа. А коли переговорите, так задзвоніть до мене. Просто до моєї канцелярії: так — добре, ні, друге добре. Ставлю вам умову чесно: зробімо собі відних. Не хочете — значить, дальша війна.

— „О, він мусить любити шефа, коли так скривився на згадку про нього!" — подумав Ромко й рішився:

— Пане професоре, за вислід переговорів не ручусь, бо ще навіть не знаю, з ким говорити, але обіцяю, що говорити буду й старатимусь справу поладнати добре. Чи вдасться мені, не знаю і тому нічого не обіцяю. Тільки одна заввага: до звільнення тих усіх, яких ви намітили, ще одна умова.

Кремер відкинув голову на спинку крісла й бистро глянув у вічі Ромкові.

— Ну?

— Ви нам скажете, хто є вашим конфідентом у . . . нас!

Кремер сердечно зареготався, нахилився до Ромка й, прижмурюючи очі, спитав:

— Ви любите ящірки?

Ромко здригнувся.

— Бриджуся ними . . .

Кремер пильно глядів у вічі Ромка:

— Я теж. А щодо останньої умови, то може радше залишимо це питання відкритим. Не говорю ні так, ні ні. Самі знаєте, що кожний державний урядовець складає присягу зберігати урядову таємницю. Але часом, мимоволі, може щось, навіть не знаючи про це, несвідомо зовсім, зрадити . . . правда, ви це зрозумієте . . .

Ромко сумно похитав головою.

— Очевидно! Нема людини, яка б не помилялася . . . Всі ми тільки люди!

— Коби люди! — шепнув Кремер. — Ну, в такому разі може вип'ємо?

— Ми ж тільки люди! — всміхнувся Ромко.

І, підносячи чарку, подумав:

— „Цікаво, хто в цій історії буде кріликом? Він чи я?"

ПРОДОВЖЕНО ЗБІРКУ
на Американський Музей Імігpації

УКРАЇНСЬКА УЧАСТЬ У ЗБІРКОВІЙ АКЦІЇ НА МУЗЕЙ НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДО $10,000

На Річних Зборах Красвої Ради, члени й делегати мали нагоду вислухати цікаву інформацію про вислід дотеперішньої збіркової акції на Американський Музей Іміграції. Збірка під кінець травня ц. р. дала суму $4,312.65.

Вислід трошки поліпшився на кінець червня, бо передано дальші надіслані пожертви. Українська участь піднімається поволі, а до першої десятки тисяч доларів бракує тільки коло $1,800 — бо якщо до загальної дотеперішньої збірки ($4,713.15) додати пожертви голови Українського Ділового Комітету п. В. Джуса і Українського Інституту, дістанемо нинішній вислід $8,213.15.

Із українських громад у збірці визначилися: Лорейн, О. $700; Клівленд, О. $500; Гартфорд, Конн. $447.50; Гемтремк, Миш. $385.50; Сан Франсіско, Кал. $198 і Мілвокі, Віск. $110.15. — Решта, це індивідуальні пожертви по $10. — або датки нижче десятьох долярів. Жертводавці, особи чи організації, які зложили $10 — або більше отримали від А. М. І. гарні Грамоти Подяки, якими навіть внуки зможуть пишатися. Залежить від решти українського загалу, який буде остаточно вислід української участи в американській патріотичній акції для побудови Американського Музею Іміграції. Згідно з інформаціями з Головної Кватири АМІ треба зазначити дві важливі справи: а) Збіркова акція продовжена до наступного року. б) Праці довколо статуї Ліберти, щоб провести відповідну перебудову для Музею, розпічнуться цього місяця.

Український Діловий Комітет для А. М. І.

У полковника Бонакоррере

(сдо) У „Свободі" з'явилась була вістка однієї з американських телеграфних аґенцій, що полк. Бонакоррере, губернатор буенос айреської провінції що, до речі, має своєю столицею не Б. Айрес а Ля Пляту, мав би бути в найближчих політичних виборах Арґентини урядовим кандидатом на її президента. Цю вістку треба спростувати бо, як кілька разів заявляв президент Арамбуру та інші відповідальні члени теперішнього арґентинського уряду уряд не матиме жадного свого кандидата — він займає невтральну позицію, не сприяє одній партії більше, ніж якій другій, і визнає наслідки демократичних виборів такими, які вони будуть. З виборів виключаються тільки партії, що не визнають демократичного режиму, як комуністична і пероністична партія.

Одночасно треба зазначити, що полк. Бонакоррере дуже симпатично ставиться до української визвольної справи. Коли минулого року в Беріссо, одному з міст буенос айреської провінції, де перебуває коло 6,000 українців, місцеві українські організації повідомили про своє бажання відсвяткувати Тисячоліття Хрещення України, полк. Бонакоррере прибув із Ля Пляти на це свято разом із своїми міністрами і виголосив промову, в якій висловив свою певність, що Україна, тепер поневолена, напевно відзискає свою державність і місце серед вільних народів світу. Щоб віддячитися полк. Бонакоррере за його симпатичне ставлення, українці його провінції зібрали з нагоди останніх Великодніх Свят гарну колекцію українських писанок, яку і вручили йому на спеціяльній авдієнції. В делеґації взяли участь — від місцевих українців п. Михалевський, а від Української Центральної Репрезентації п. М. Рубінець, її секретар, який оповів присутнім також про українську писанку та її ролю в житті українського народу. При авдієнції були присутні, крім губернатора і його приватного секретаря чотири міністри його уряду. Губернатор сердечно подякував за гарний дарунок.

● **Комсомол в СССР** переводить набір „добровольців" на літні сільсько - господарські роботи. Совєтські газети вже заповіли, що найменше 300,000 підсовєтських юнаків і дівчат виїдуть „добровільно" на три місяці у Сибір, Казахстан, на Поволжя і в обшир Уралу. Совєтська преса заповідає добрі цьогорічні жнива.

Бл. п. ІВАН ГІРНЯК
(Посмертна згадка).

У середу, 19 червня дополудня, рознеслася по Торонті сумна вістка, що відомий і всіми шанований артист Іван Гірняк помер на удар серця. Це було пригноблююче особливо для його близьких співробітників і друзів, з якими він ще вчора стрічався і снував пляни дальшої праці для української культури, а також для визволення українського народу. Болюче було для всіх, бо українська громада в Торонті втратила в особі Івана Гірняка заслуженого актора, колишнього УСС і вояка УГА, совісного громадського діяча і доброго культурного робітника, активного члена української громади до останньої хвилини свого життя.

Народився Іван Гірняк 30-го січня 1895 р. в с. Переволока, пов. Бучач, і вже на 17-му році життя вступив до Леґіону Українських Січових Стрільців, бо цього вимагала справа визволення Батьківщини. Перебувши Першу світову війну в рядах УСС, а потім Визвольні Змагання в рядах УГА, від 1920 року розпочав свою акторську працю і кар'єру з театру „Бесіда" Василя Коссака. Далі працює в театрі Йосипа Стадника, Театрі Спілки Українських Акторів, Театрі Заграва, Театрі ім. Лесі Українки та в Українському Оперовому Театрі під дир. Володимира Блавацького у Львові.

По другій світовій війні, коли московська навала окупувала також Західню Україну, Іван Гірняк виїхав закордон, щоб продовжувати служити вільному українському театральному мистецтву. В Австрії, в Зальцбурґу, організував Український Театр, який успішно працював, аж до його переїзду в 1949 р. до Канади. З приїздом до Торонта, тяжка фізична праця не дозволила йому займатись частіше театральними виставами. Але, не зважаючи на це, зорганізував він при філії Українського Національного Об'єднання Український Національний Театр, з рамени якого поставив „Чорноморців", „Короля Стрільців", оперу Лисенка „Ноктюрно" і ін. У театральних справах мав загально признаний авторитет і входив до Комітету Першої Зустрічі Українських Мистців у 1954 р. в Торонті.

Покійний довгі роки був головою Спілки Українських Професійних Акторів, якої був засновником. Він зорганізував також Свято 70-річчя Українського Театру в Галичині.

Треба ще згадати, що Покійний Іван Гірняк від самих початків свого приїзду до Канади був активним у суспільно-громадському житті. Був членом Братства УСС, Української Стрілецької Громади і Українського Відділу ч. 360 Канадійського Леґіону. Українське громадянство чисельно брало участь в панахидах і у масовому похороні, що відбувся 22-го червня з участю оо. П. Хомина, Ст. Хабурського, В. Жолкевича і Яр. Венеша. Похоронено Гірняка на цвинтарі Проспект, а над могилою попрощали його інж. М. М. Девоссир від УСС, д-р С. Росоха від Української Стрілецької Громади, УНО та Братніх Організацій і д-р Яр. Солтикевич від Леґіону. У домі Ст. Теребуша відбулася тризна, на якій промовляли: Богдан Паук, Р. Самотулка, др Роман Криштальський та ін.

Покійний залишив у Торонті дружину Марію з дому Криштальських, видатну акторку, з якою Покійний разом працював довгі роки на українській сцені.

Вічна Йому Пам'ять!

С. Р.

Стейт Ню Джерзі приманює до себе промислові підприємства

Трентон, Н. Дж. — Губернатор Роберт Б. Майнер при співпраці банків, представників підприємств, промисловости і підприємств громадського користування почав активну кампанію, щоб до свого стейту приманити якнайбільше промислових підприємств. Виконні директори згаданих підприємств на зборах в Принстоні, Н. Дж., погодилися бути „амбасадорами", які мають приманювати промисловців і підприємців з усіх інших стейтів. Огляд упромисловлення стейту Ню Джерзі виявляє, що той стейт може стати найбільш промисловим районом ЗДА. Від цього року до 1961 року 500 концернів мають видати на розбудову підприємств принаймні 1,400,000,000 долярів. Але сподіваються, що ця сума буде далеко більша, бо численні концерни відмовляються виявити, які інвестиції вони задумують робити в найближчих роках. Найбільший розвиток промисловости є передбачений в долинах рік Делавер і Ралітан. Паблік Сервіс Електрік і Гез Компані будують три великі електрівні коштом 500 мільйонів долярів. Фенікс Айрон енд Стіл Компані будують сталеварню коштом 276 мільйонів долярів. Белл Телефон Компані в Ню Джерзі плянує видати на інвестиції впродовж найближчих чотирьох років 220 мільйонів долярів. Подібно діють інші промислові компанії та підприємства.

Керр заявляє, що Айзенгавер не має розумових здібностей в фінансових справах

Вашингтон. — Демократичний сенатор з Оклагоми Роберт С. Керр заявив у Сенаті, що президент Айзенгавер „немає розумових здібностей в фінансових справах". Республіканський сенатор Гомер Е. Кейпгарт негайно відповів на це, що сенатор Керр повинен соромитися складати таку заяву, якої не треба б вписувати до Конґресового рекорду. Але сенатор Керр обстоював, щоб його слова таки були точно запротоколовані. Секретар Білого Дому Джеймс С. Гагерті заявив, що „не буде величати" заяви сенатора Керра окремим коментарем". Дискусію про фінансову політику уряду почав демократичний сенатор Дж. Вільям Фулбрайт, який сказав, що секретар скарбу Джордж М. Гомфрі признався до того, що фінансова політика уряду є причиною інфляції. Сенатор Керр ґратулював сенаторові Фулбрайтові і тоді сказав образливі слова на адресу Президента. Але сенатор Керр не взяв до уваги того, що сенатор Фулбрайт в основному хвалив кредитові обмеження уряду, які припиняють збільшення інфляційних тенденцій в економіці країни.

Арґентинський уряд виявляє документи про підривну діяльність Перона

Буенос Айрес. — Арґентинський міністер закордонних справ д-р Альфонсо де Ляферрере запросив до себе 19 амбасадорів країн, які належать до Організації Американських Держав і предложив їм цілий ряд документів про те, що колишній диктатор Хуан Д. Перон в Венесуелі веде діяльність в тому напрямі, щоб повалити теперішній арґентинський уряд та вернутися знову до влади в Буенос Айресі. Ці документи оскаржують венесуельський уряд, який спочатку „поводився в цій справі пасивно, пізніше всякими способами викручувався і не хотів дати відповіді на арґентинські оскарження, а вкінці почав ображувати тимчасовий уряд Арґентини під проводом генерала Арамбуру". — Внаслідок цього арґентинський уряд мусів зірвати дипломатичні зв'язки з Венесуелею. Крім амбасадорів 19 американських держав в цій конференції взяв участь представник неамериканських держав папський нунцій і декан дипломатичного корпусу в Буенос Айресі Маріо Цанін. Хоч ця конференція відбулася за закритими дверми, то преса подає, що арґентинський міністер закордонних справ предложив наявні докази на те, що Перон веде дійсно підривну акцію проти президента Арамбуру, а венесуельський уряд толерує цю акцію колишнього диктатора.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Гейвен, Конн.

Вісті з Т-ва Українська Рідна Школа.

Товариство Українська „Рідна Школа" закінчило свій восьмий рік існування. Навчання в школі побудоване є на схемі восьмирічного курсу. В шкільному році 1956/57 головою Т-ва був п. Омелян Лодинський, педагогічним референтом п. д-р Константин Матвієнко, управителькою школи п. Любов Данилович, а опікуном двох найвищих кляс п. проф. д-р Василь Лев.

15 червня 1957 відбулися публічні іспити другого з черги випуску абсольвентів школи. По письмових іспитах абсольвенти відчитали у виповненім публікою приміщенні школи короткі реферати: Зенон Рейнерович: „Київ, мати українських городів". Григор Грабович: „Зв'язки України з Західньою Европою в княжій добі". Петро Василевський: „Тарас Шевченко, як борець за волю України". Дарія Небелюк: „Іван Котляревський, Маркіян Шашкевич і Юрій Федькович, пробудителі національної свідомости". Святослава Микетей: „Трисаліття смерти Богдана Хмельницького". Надія Миколаєвич: „Митрополит граф Андрей Шептицький — опікун українського шкільництва" і Софія Сивак: „Історія української музики".

По відчитанні рефератів, які опікун кляси, професор д-р Лев своїми заввагами насвітлював, абітурієнти отримали з рук п. управительки школи шкільні свідоцтва, а від голови Т-ва спільні знимки та, як дарунок від школи, книжку В. Січинського: „Історія українського мистецтва".

На закінчення цього рідношкільного свята, яке рівночасно стало милим днем всієї української громади, відбулася в приміщенні Українського Народного Дому спільна перекуска та учнівська забава.

Товариство Українська Рідна Школа, Ню Гейвен, Конн.

Нюарк, Н. Дж.

Річні пописи Відділів УМІ в Нюарку, Джерзі Сіті й Елизабет.

В днях 21 і 22 червня 1957 відбулися в Ґріффіт Авдиторіюм два річні пописи учнів Українського Музичного Інституту в Нюарку, Джерзі Сіті і Елизабет. В пописах взяли участь учні кляс фортепіяна і скрипки учителів: Таїси Богданської, Степанії Дзядів, Ірини Заяць, Дарії Каранович, Галини Клим, Ростислави Темницької, Миколи Фоменка, і Володимира Цісика.

Учні підготовчого року: Т. Вемко, Л. Леуш і Х. Піроновська.

Учні І р. нижчого курсу: А Данилко, З. Дідух, Ю. Загайкевич, О. Комаринська, М. Кулчак, Х. Мундзякевич, К. Охоцька, К. Семанишин, Д. Стройник і Х. Хитра.

Учні ІІ р. нижчого курсу: З. Векесевич, Ю. Вожаківський А. Галамай, Е. Загуменний, О. Марків, М. Молода, О. Мигаль, Л. Миськів, О. Пащак, М. Працюк Л. Стасюк, М. Сиваник, З Смішкевич, В. Третяк, М. Яковенко.

Учні ІІІ р. нижчого курсу: М. Бакун, Н. Василів, Д. Венке, М. Гаврилюк, Л. Гельбіґ, Л. Гук, Т. Равш, І. Стройник, А. Сиваних і М. Цибик.

Учні IV р. нижч. курсу: З Гнатик, М. Ковблянська, М. Леськів, О. Нагнибіда, С. Нагнибіда, Д. Ріговський, М. Сорочко, Я. Шпирка, Л. Яковенко і Б. Янюк.

Учениця І р. середнього курсу: Б. Сигалів. Учениця ІІ р. середнього курсу: Б. Рицар.

Акомпаніювали учні: М. Боровик, М. Дармохвал, З. Гнатик, О. Нагнибіда, А. Сиваних М. Цибик, Л. Яковенко.

Управа відділу УМІ в Нюарку.

Монтреал, Канада

Вшанування Софії Русової.

Століття з дня народин відомої громадської діячки Софії Русової прогомоніло в 1956 р. без розголосу. Заклик п-ні д-р Лащенко, поміщений у „Нашому Житті", пролунав без відгуку. Та все ж гурток прихильників з Оленою Залізняковою на чолі рішив присвятити їй окрему академію в Монтреалі. В тій цілі українські жіночі організації Монтреалу створили комітет, що мав підготовити ці роковини. Об'єднались — Відділи Союзу Українок Канади, Організації Українок Канади, Ліґи Українських Католицьких Жінок, Просвіта ім. Лесі Українки, Жіноча Організація при СГД, Т-во Жінок ім. Лесі Українки при церкві св. Покрови, Жін. Т-во ім. Лесі Українки в Лашін, Пласт і МУН.

Академію заплянувано перевести в формі вечора спогадів про Софію Русову 24 березня. Для них відведено першу частину свята. Поділились своїми споминами — діти Софії Федорівни — д-р Любов Ліндфорс і д-р Юрій Русов та її внучка Ольга Вазилевська. Розказали про свої зустрічі та співпрацю з нею — д-р М. Антонович, п. Марія Логуш, п. Слюзар і д-р М. Кухаришин. П-ні М. Небелюк прочитала спогади п-ні Олена Залізняк, що через недугу не могла сама прибути. Теплота, що промінювала з тих спогадів, уділилась присутнім, що виповнили вщерть залю УНО. На сцені висів портрет Софії Русової, листи Наталі Геркен - Русової та доповнював образ її духовости.

Друга частина вечора була концертова. Виступив жіночий квартет із православної церкви, деклямації п. Віляк і п-ни Д. Гаврилюк, сольоспів п-ни М. Вербицької у супроводі п-ні Л. Жук. Хор під орудою п. Бринявського відспівав кілька пісень і закінчив академію співом гимну „Ще не вмерла Україна".

Програма вечора пройшла бездоганно завдяки заходам її організаторок пп. Барабаш і Давидович. Українська громада Монтреалу гідно відзначила роковини нашої громадської діячки.

Л. і Ю. Р.

УСПІХИ НОВОПРИБУЛОЇ УКРАЇНКИ ОЛЬГИ ПЕТРИЧЕНКО

Ольга Петриченко, донька проф. УТҐІ в Ню Йорку, прибула до ЗДА в 1949 році. Вона скінчила середню школу на Факс - Чейзі в Филаделфії, Па.,

Ольга Петриченко

а після того Джуньйор Манор каледж. Після того вона студіювала впродовж трьох років в Колумбійському університеті в Ню Йорку, де здобула титул „бакалавра" наук та диплом школи для медичних сестер в тому самому університеті. Ольга і її батько є членами Українського Народного Союзу від 1949 року. Ґратулюємо їй цих гарних успіхів!

Короткі Вісти

● **Суд в Нюрнберґу** (Німеччина) засудив на досмертну в'язницю 54річного купця Георга Альта, який вбив свою 28річну жінку, залучивши до ванни, в якій вона купалась, електричний провід. Випробовуючи свій злочинний винахід, Альт таким способом вбив перед тим двох собак.

● **Державний департамент** запросив Филаделфійську оркестру виступити від ЗДА на Брюсельській Світовій Виставці в 1958 році. Ця оркестра має виступати на виставці три рази в дні національних свят ЗДА — 2, 3 і 4-го липня. Після того вона виїде на шість тижнів до країн за залізною заслоною.

● **Копитская**, робітниця у фабриці черевиків і мати п'ятьох дітей, так перейнялась большевицькими брехнями при американських „підпалювачів війни", що вшкварила листа до „Н. Й. Таймсу" із закликом до миру. Лист, писаний російською мовою, дійшов і „НЙТаймс" надрукував його з своїми заввагами. Коло 100 американок з різних стейтів написали до Копитскої листи, яка несподівано стало „славою". Всі американські листи стверджують передусім, що Копитская не має поняття про Америку і повторює пропаґандивні нісенітниці.

Вступайте в члени Українського Народного Союзу

Адвокатське Товариство проти рішення Найвищого Суду

Ню Йорк. — Американське Адвокатське Товариство на своїх річних зборах в готелі „Валдорф-Асторія" гостро виступило проти рішення Найвищого Суду ЗДА, згідно з яким не вільно карати тих, які відмовляються зізнавати про свою комуністичну діяльність, покликуючись на конституцію. Голова цього товариства Дейвід Ф. Максвелл із Филаделфії заявив, що стейтове Адвокатське Товариство в Каліфорнії відмовило видати дозвіл на адвокатську практику тому правникові, якого Найвищий Суд ЗДА своїм рішенням звільнив від вини, хоч той правник відмовився на конґресовій комісії зізнавати, чи він належить до комуністичної партії. Те рішення Найвищого Суду унеможливлює правничим організаціям контролю над своїми членами, які можуть бути комуністами, а комуністи змагають до насильної зміни теперішніх законів, і тому вони не можуть бути оборонцями тих законів.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ
КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ
ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНГС!

• РОЗШУКИ •

Пошукую **АННУ КОЛІДА**, дівоче прізвище **БІДЛОВСЬКА**, з села Гринів, пов. Вібрка. Колись мешкала в Milltown. Маю лист від її сестри. Хто знав би про неї, або вона сама, прошу писати на адресу:

Magda SAWCHAK
18-12 21st Avenue
Astoria, L. I., New York

Степан Гладкий розшукує свояка **ГРИГОРІЯ ХАРЧЕНКА** та його дружину **НАТАШУ**, що проживали в Лозовій. Писати на адресу:

Stefan HLADKYJ
210 Jersey St.
Trenton, N. J., USA

Музика Ольга, з дому Білик, пошукує: 1) рідного брата **БОГДАНА - МИХАЙЛА БІЛИКА**, народж. в 1917 р. у Львові; 2) шваґра **ВОЛОДИМИРА ОНУФРИКА**, років біля 58, та 3) **НАДІЮ СТАДНИЦЬКУ**, з дому Суптельна. Хто знав би дещо про них, прошу ласкаво писати на адресу:

Osyp FURTAK
68 Hewitt Ave.
Toronto, Ont., Canada

Пошукую
МИКОЛУ КУШНІРА,
сни Дмитра;
ДМИТРА МИНИКА,
сни Григорія;
МИХАЙЛА ПОЛЮГОВОГО;
РУЗЮ ПОЛЮГОВУ —
дівоче прізвище, по-чоловікові мені не відоме. Всі походять з Сушиць, Старий Самбір. Хто знав би про них, або вони самі, прошу голоситися на адресу:

J. KOWALCHUK
2152 W. Potomac Ave.
Chicago 22, Ill.

Заграничні часописи, прошу про передрук.

Петро **УДОВИН**, з села Беріжки Гірні, пов. Сянік, пошукує дружину **ХРИСТИНУ** з роду Любінських.
Прошу зголоситись:
Petro UDOWYN
471 Grand St.
Sharon, Pa., U. S. A.

ПЕТРА БІГАНЕЦЬ,
який має перебувати в Англії, пошукує
Wasyl STYRANEC
471 Grand St.
Sharon, Pa., U. S. A.

Пошукую
брата **ФЕДОРА** і сестру **АННУ СТИРАНЕЦЬ,**
зі села Протісний, пов. Ліско.
Голоситись прошу до:
Wasyl STYRANEC
471 Grand St.
Sharon, Pa., U. S. A.

ЯКЩО ВИ ВДОВОЛЕНІ З ОБСЛУГИ В УКРАЇНСЬКІЙ ФІРМІ — СКАЖІТЬ ДРУГИМ, ЯКЩО НІ — СКАЖІТЬ НАМ!

SAVE IN AN EASY WAY.
BUY U.S. BONDS
THROUGH PAYROLL SAVINGS!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ПАССЕЙК, Н. Дж. — Управа Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 42 повідомляє членів, що місячні збори відбудуться, дня 20-го липня, о год. 7-ій веч. в УНД при 237 Hope Ave. Дуже важливі справи до полагодження. На зборах можна вплачувати членські вкладки. — В. Марущак, рек. секр.

БЕТЛЕГЕМ, Па. — Б-во св. Димитрія, Відд. 288, повідомляє, що піврічні збори відбудуться в суботу 20-го липня, о год. 7-ій веч. Просимо всіх членів прийти, а довжників — вирівняти залеглі вкладки. — М. Брус, предс.; Б. Заґвовський, кас.; Д. Мушастий, секр.

ДІТРОЙТ, Міш. — Б-во св. о. Николая, Відд. 175, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в суботу 20-го липня 1957 р., о год. 7-ій веч. в залі УНДому — 4655 Мартин вул. Проситься всіх членів прибути на час, заплатити свої вкладки й забрати дивіденди. Довгуючі члени повинні вирівняти свої залеглості, щоб не бути суспендованими. Кожен член повинен подбати, щоб ще в цьому році приєднати, хоч одного нового члена до Відділу. — Т. Грицай, предс.; І. В. Іванчук, секр.

ШИКАҐО, Ілл. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 252, відбудуться в неділю 21-го липня (July), о год. 12-ій спол., у залі при 2250 В. Кортез. — Когут, секр.

ШИКАҐО, Ілл. — С-во Благовіщення, Відд. 125, повідомляє членів, що слідуючі збори відбудуться в неділю, дня 21-го липня, о год. 1-ій по пол., при 849 N. Western Ave. Проситься членів явитися на означений час та вирівняти свої вплати. — А. Штим, предс.; П. Яворська, кас.; І. Подола, секр.

КЛІВЕЛЯНД, О. — Місячні збори Т-ва Пресв. Марії, Відд. 112, відбудуться дня 21-го липня, о год. 3-ій по пол., в церковній залі. Можна підняти чеки-дивіденду. Новим членам раді. — Управа.

РАЧЕСТЕР, Н. Й. — Б-во св. Йосафата, Відд. 217, повідомляє членів, що піврічні збори відбудуться в неділю 21-го липня, о год. 2-ій по пол., в церковній залі — 305 Гадсон Евеню. На порядку: піврічний звіт уряду, Контр. Комісії. Проситься підняти чеки-дивіденду і вирівняти залеглі вкладки. — К. Шевчук, предс.; А. Іванів, фін. секр.; І. Деркач, кас.; М. Макусій, рек. секр.

ВУНСАКЕТ, Р. Ай. — Піврічні збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 206, відбудуться в неділю 21-го липня, в парафіяльній залі, при 74 Геррис Еве., о год. 1-ій по пол. Просимо всіх членів прибути. Будуть важливі справи до обговорення і до полагодження. На домагання членів буде обговорена одна точка статуту. Крім цього, звіти уряду і Контр. Ком. з діловодства за перший піврік. — Я. Киндефорський, предс.; І. Кокольський, секр.

БОФФАЛО, Н. Й. — Б-во св. о. Николая, Відд. 127, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 21-го липня, в церковній залі, при Філмор і Онейда вул., зараз по спів. Службі Божій. Проситься приходити на збори і вплачувати свої вкладки і відібрати дивіденду. Урядники урядують кожної неділі від год. 11:30 до 1-ої, так що кожний член має нагоду заплатити і полагодити деякі справи. Пригадуємо Родичам, щоб вписували своїх дітей і зголошували знайомих в члени УН-Союзу. Суспендовані члени, якщо звернуть свій довг, будуть прийняті наново, з усіми правами. — І. Була, гол.; П. Володка, фін. секр.; П. М. Гаровус, кас.; М. Левицький, рек. секр.

НЮ ГЕЙВЕН, Конн. — Т-во „Любов", Відд. 370, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю 21-го липня 1957 р., о год. 11:45, перед пол., в парафіяльній залі — 127 Парк вул. Проситься всіх прийти та вирівняти місячні належності. Довгуючих — упоминається, вирівняти залеглі вкладки. Просимо членів прийти по дивіденду. — К. Стасюк, предс.; Р. Голубович, кас.; В. Гіна, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Піврічні збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 270, відбудуться в неділю 21-го липня, о год. 2:30, по пол., в УНДомі — 433 Hoboken Ave. Проситься членів прибути, вирівняти залеглі місячні вкладки, а хто не має змоги прибути, гроші можна передати урядникам Б-ва. — Т. Гіль, предс.; М. Баран, фін. кас., В. Бутковський, рек. секр.

ГАРТФОРД, Конн. — Управа Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 277 подає до відома членам, що місячні збори в місяці липні ц. р. не можуть відбутися, тому, що заля, так 21-го, як і 28-го зайнята. В неділю, це є 21-го липня, фін. секр. буде полагоджувати всі справи Союзу і приймати вкладки в Укр. Амер. Гор. Клюбі, від год. 1-ої до 4-ої по пол. Управа Відділу остерігає тих членів, що не вплачують на час вкладок — суспендуванням. — Управа.

СТ. ДЖОЗЕФ, Мізурі. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 355, повідомляє членів, що піврічні збори відбудуться в неділю 21 липня 1957 р., о год. 2-ій по пол., в парафіяльній залі. Важливі справи до вирішення. — Управа.

ШИКАҐО, ІЛЛ. — 114 Відділ ім. св. Володимира, подає до відома, що місячні збори Відділу відбудуться, дня 28-го липня 1957 р., о год. - :30 по пол., в залі при церкві св. Володимира при Cortez і Oakley. Проситься членів прибути численно і точно. — М. Б. Нукольс-Ткачук, голова; В. Бережан, секр.

ТАРЗАН, ч. 3899. Безпечний, але нездоровий.

ON AND ON TARZAN URGED HIS TORTURED BODY, STOPPING ONLY WHEN HE REACHED THE GREAT SHELTERING TREES.

THEN, SLIGHTLY REVIVED BY THE COOLING SHADE, HE PLODDED ON TOWARD HIS FRIENDS' CAMP.

BOLO WAS THE FIRST TO GREET HIM. "BWANA!"-- BUT TARZAN WAS BEYOND RESPONSE. SAFE NOW, HE LET HIS EXHAUSTED FRAME COLLAPSE.

Вперед і вперед змушував Тарзан своє зранене тіло і затримався тільки тоді, коли досягнув якогось сховища під деревами.

А тоді, трохи відітхнувши в прохолодній тіні, помалу потягнувся до табору своїх приятелів.

Боло був перший, хто його поздоровив. — Бвана!... — Але Тарзан не міг відповісти. Бувши в безпеці, він дозволив своєму виснаженому тілу знепритомніти.